

Een langdurige ziekte heeft een einde
gemaakt aan het leven van onze moeder

DIEN HARBERT
echtgenote van
JOHANNES MENSINK

Zij werd geboren op 18 juni 1912 in De Lutte.
Voorzien van de H. Sacramenten der zieken
ging ze na een langdurige ziekte van ons
heen op 7 december 1976. We hebben
haar begraven op 10 december 1976 op het
kerkhof van De Lutte.

Ma is er niet meer.

Met een gevoel van machteloosheid moesten
wij toezien, hoe ze de laatste maanden
van haar leven heeft doorgebracht.
Als sterk gelovig mens en door een uit-
puttend vertrouwen in de medische weten-
schap, heeft zij tot de laatste dag gehoopt
op beterschap.

Moedig en met een wil, waarop wij trots
kunnen zijn, heeft ze het lot aanvaard, dat
haar was toebedeeld.

Nimmer hebben wij van haar gehoord:
„waarom ik en niet een ander.”
Met hart en ziel leefde zij voor de boer-
derij, waarbij ons pa en wij nooit tekort
zijn gekomen.

Haar grote wens, een nieuw woonhuis, is
in vervulling gegaan.

Ze heeft er zelf echter niet van mogen
genieten.

Tot de laatste dag was ze vol belangstel-
ling voor de bouw.

Op de dag voor haar sterven heeft ze
vanuit het oude huis de betegeling van
de nieuwe berging aanschouwd. Daar ge-
noot ze zichtbaar van.

Dankbaar zijn wij, dat ze de laatste dagen
van haar lijden heeft mogen doorbrengen,
te midden van pa en de kinderen, die haar
tot het laatst toe hebben verzorgd.

Met haar is heengegaan een mens, die
vol kracht en energie, bewust leefde.

Wij zijn blij, dat wij zo'n vrouw in ons
midden mochten hebben.

Uw aanwezigheid en medeleven was voor
ons een troost, waarvoor wij U hartelijk
danken.

J. G. MENSINK
Kinderen en kleinkinderen